BƏXTİYAR SADIQOV,
Azərbaycan Respublikası
Milli Məclisinin deputatı

HEYDƏR ƏLİYEV AZƏRBAYCANDA SÖZ VƏ MƏTBUAT AZADLIĞININ TƏMİNATÇISIDIR

Əsrlər boyu insanlar doğru, ədalətli və ucadan söylənən cəsarətli sözə ciddi ehtiyac duyublar!

Əsrlər boyu doğru, ədalətli sözü açıq və ucadan söyləmək çətin, qorxulu, bəzən isə qeyri-mümkün olub!

Haqq və ədalət, xoş güzəran naminə yorulmadan çarpışan insanlar azad sözü - həqiqət saydıqları sözü qorxu-hürküsüz, azad şəkildə deyə bilmək uğrunda mübarizə aparıblar. Tarixin müəyyən mərhələlərində insanlar buna nail olsalar da, bir çox hallarda dillərindən bəlaya düşmüş, söylədikləri sözə və fikrə görə təqib edilmiş, müxtəlif formada cəzalandırılmış, bəzən isə zindanlara atılmışlar. Lakin bəşər övladı bu yoldan usanmamış, qorxub geriyə çəkilməmişdir. Sivilizasiya inkişaf etdikcə, cəmiyyətin və dövlətin idarə olunması təkmilləşdikcə, artıq azad söz daşıyıcısı sayılan mətbuatın sərbəst və maneəsiz fəaliyyətinə də imkan yaradılmasına nail olunmuşdur. Buna qədər isə mətbuat qadağa və repressiyalardan keçmiş, senzura nəzarətinə dözməli olmuş, bəzən isə "icazə verilən həddə" azadlıq və sərbəstlik göstərmişdir.

Azərbaycan Milli Mətbuatı da uzun, mürəkkəb və çətin inkişaf yolu keçmişdir. Mətbuatımızın qaranquşu sayılan "Əkinçi" qəzetinin ilk nömrəsi 22 iyul 1875-ci ildə işıq üzü gördü. Bu, xalqımızın ictimai-siyasi, mənəvi və mədəni həyatında çox mühüm hadisə idi. Kütləvi savadsızlığın baş alıb getdiyi, mətbəə və çap imkanlarının məhdudluğu şəraitində qəzet buraxmaq heç də asan məsələ deyildi. Üstəlik, çox ciddi və qərəzli çar senzurasının mövcudluğunu da nəzərə alsaq, məsələnin mürəkkəbliyi daha aydın duyular. Lakin həmin dövrdə öz xalqına təmənnasız xidmət etməyə, onun gözünü açıb maarifləndirməyə çalışan görkəmli ziyalılar, vətənpərvər insanlar da vardı və onlar heç bir çətinlikdən qorxaraq geri çəkilmək fikrində deyildilər. Mətbu sözün, xeyirxah əməllərin də faydası hələ lazımınca qiymətləndirilmirdi. "Əkinçi"nin yaradıcısı Həsən bəy Zərdabi isə ruhdan düşməyərək, bütün məhrumiyyətlərə dözürdü. "Hər kəsi çağırıram gəlməyir, deyirəm qanmayır. Axırda gördüm ki, onları haraylayıb çağırmaqdan, onlara deməkdən başqa bir qeyri-əlac yoxdur. Olmaz ki, mənim sözümü eşidənlərdən heç bir qanan olmasın, necə ki, bir bulağın suyunun altına nə qədər bərk daş qoysan, bir neçə ildən sonra su tökülməkdən o bərk daş mürür ilə əriyib deşilir, habelə söz də, ələlxüsus, doğru söz, mürür ilə qanmazın başını deşib onun beyninə əsər edər... Belədə qəzet çıxarmaqdan bir qeyri-əlac yoxdur ki, kağızın üstündə yazılmış o doğru sözlər qapı-pəncərələrdən o iman mənzilinə çata bilsin. Heç olmaz ki, doğru söz yerdə qalsın". Dövrün cəhalətinə, söz deməyin çətinliyinə baxmayaraq, Həsən bəy Zərdabi və onun məsləkdaşları əqidə saflığı və daxili yanğı ilə xalqa xidmət etmək, onu maarifləndirərək gözünü açmaq yoluna qədər qoydular.

"Əkinçi" qəzeti çox sağlam və məhsuldar toxum oldu, Azərbaycan mühitində inkişaf edərək bar verməyə başladı. Beləliklə, ümumbəşəri dəyərlərə söykənən və ucadan açıq söz demək imkanı verən mətbuat yarandı. Zülmət səltənətində nura bənzəyən "Əkinçi" qəzeti ətrafına Azərbaycan xalqının görkəmli ziyalılarını, söz deməyə mənəvi haqqı və qabiliyyəti olanları toplayaraq maarifə, elmə, mədəniyyətə xidmət göstərməyə başladı. Uzun ömür sürə bilməyən "Əkinçi"nin başladığı iş yarımçıq qalmadı. Sonralar onun səpdiyi sağlam və rasional toxumlardan Azərbaycan xalqına, onun milli mənafeyinə xidmət edən onlarla qəzet və jurnal "cücərdi". O dövrdə doğru və ədalətli söz demək asan deyildi! "Qabili-imkanmı olur qanmamaq" - deyən Mirzə Ələkbər Sabir sözün yeni, başqa tərzdə deyiliş formasını tapdı. XIX əsrin əvvəllərində Molla Nəsrəddin ədəbi məktəbi yarandı. Bütün fəaliyyətləri ilə xalqa xidmət göstərən bu məktəbin nümayəndələri özlərinə məxsus üslubda - oxucunu özünə güldürməklə nöqsan və naqisliklərin islahına, yaramaz vərdiş və adətlərin tərgidilməsinə çalışırdılar. "Molla Nəsrəddin" jurnalı və mollanəsrəddinçilər daim təzyiq və təqiblərə məruz qalır, hərdən müxtəlif müddətlərə fəaliyyətlərini dayandırmalı olurdular. Lakin mətbuat xalqın və cəmiyyətin həyatına elə sıx daxil olmuşdu ki, onu daha ayırmaq, qoparıb atmaq mümkün deyildi. Azərbaycan mətbuatı ilə yanaşı, bu sahənin fədailər ordusu da yaranır, formalaşırdı. Əsrin əvvəllərində M.F.Axundov, Əsgərağa Gorani, Seyid Əzim Şirvani, Nəcəf bəy Vəzirov, Ömər Faiq Nemanzadə, Cəlil Məmmədquluzadə, Əhmədbəy Ağayev, Əlibəy Hüseynzadə, Üzeyir Hacıbəyov, Nəriman Nərimanov və onlarla digər qələm sahibi söz meydanına çıxaraq sidq-ürəkdən xalqa xidmət etməyə, inkişaf və yüksəliş uğrunda mübarizə aparmağa başladılar. Doğrudur, həmin dövrdə də şəxsi mənafeyini güdənlər, vicdanı ilə alverə girənlər olub. Lakin xalqın yaddaşında və mətbuat tarixində yalnız maddi ehtiyacdan çox, mənəvi borc hissi ilə qələm çalanlar qalıb, həmişəyaşarlıq kəsb edib! Şübhəsiz ki, Azərbaycan mətbuatının və jurnalistikasının təməlini qoyanların çəkdikləri zəhmət və gördükləri iş nəticəsiz qalmadı. Azərbaycan Respublikasının prezidenti cənab Heydər Əliyevin "Azərbaycanda milli mətbuatın yaradılmasının 125 illiyi haqqında" imzaladığı fərmanda deyilir: "Milli demokratik mətbuatın "Əkinçi" tərəfindən bəyan edilmiş başlıca prinsipləri - maarifləşmə, müasirləşmə, məfkurə saflığı, ümummilli məqsədlərin təbliği, bəşəri dəyərlərin milli ənənələrlə üzvi vəhdəti, ədəbi dilin danışıq dilinə yaxınlaşdırılması, hadisələrin obyektiv işıqlandırılması Azərbaycanda milli demokratik mətbuatın gələcək inkişafı üçün təməl daşları rolunu oynadı". Hə-

min fərmanda "Molla Nəsrəddin" ədəbi məktəbinə də yüksək qiymət verilmişdir: "Mollanəsrəddinçilər klassik Azərbaycan, Şərq, rus və dünya bədii publisistik irsinin ənənələrindən, xalq yumorundan məharətlə bəhrələnərək milli mətbuat tarixində satirik jurnalistikanın bünövrəsini qoymuş, Azərbaycan publisistikasını janr və üslub rəngarəngliyi ilə zənginləşdirərək onun inkişafında misilsiz rol oynamışlar".

1918-1920-ci illərdə - Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə "Azərbaycan" qəzetinin təməli qoyuldu. Bütövlükdə həmin illər dövri mətbuatının fəaliyyəti Həsən bəy Zərdabi ideyalarının, "Əkinçi" prinsiplərinin həyata keçirilməsinin yeni və çox mühüm mərhələsi oldu. Yetmiş ildən artıq davam edən sosializm dövrü isə mətbuat və jurnalistika sahəsində yüksəliş və inkişafla müşahidə edilmişdir. Doğrudur, həmin dövr mətbuatı partiyalı mövqe ilə bağlı idi. Lakin vətənpərvər jurnalistlərimiz öz qələmlərini daim xalqın xidmətində işlətmiş, qəzet və jurnalların şəbəkəsi genişlənmiş, mətbuat kütləvi informasiya vasitələrinin yeni növləri hesabına zənginləşmişdir. Bu gün sosializm dövrü mətbuatının üzərindən xətt çəkmək, həmin dövr jurnalistikasının xidmətlərini inkar etmək ən azı ədalətsizlikdir. Sovet hakimiyyətinin mövcudluğu zamanı müəyyən ideoloji buxovlara baxmayaraq, kütləvi informasiya vasitələrində dilimizin, mədəniyyətimizin, elmimizin inkişafı, xalqın adət-ənənəsinin qorunması ilə bağlı müntəzəm yazılar verilmiş, hətta bəzi mətbuat orqanları həmin dövr üçün müxalif ruhlu, vətənpərvərlik hissləri ilə yoğrulmuş materiallar dərc etmişlər. Bütövlükdə Azərbaycan mətbuatı öz milli varlığını qoruyub saxlamış, qazandığı zəngin ənənələri davam etdirərək, respublikanın ictimai-siyasi həyatında mühüm rol oynamışdır.

Azərbaycan müstəqillik yoluna qədəm qoyduqdan sonra ölkədə demokratiyanın və söz azadlığının bərqərar olunması yönündə xeyli iş görülmüşdür. Baş müəllifi Zati-aliləri Heydər Əliyev olan müstəqil Azərbaycan dövlətinin yeni Konstitusiyasında ölkədə mətbuat və söz azadlığının mövcudluğu öz təsdiqini tapmışdır. Konstitusiyanın 50-ci maddəsində deyilir: "Kütləvi informasiyanın azadlığına təminat verilir". Azərbaycan Prezidenti Möhtərəm Heydər Əliyev mətbuat və söz azadlığının təmin edilməsi üçün cəmiyyətdə lazımi mühit yaradılmasına nail olur, öz fəaliyyətində daim demokratik prinsipləri əsas tutur. Möhtərəm prezidentimiz dövlətə rəhbərlik etdiyi müddətdə mətbuatla bağlı yaranmış bütün mübahisəli məsələlərdə həmişə mətbuatın mövqeyini müdafiə etmişdir. Məhz Zati-aliləri Heydər Əliyevin təşəbbüs və qərarı ilə AXC-nin iqtidarı dövründə kütləvi informasiya vasitələrinə qoyulmuş senzura nəzarəti ləğv edilmiş, mətbuat əlavə dəyər vergisindən azad olunmuş, sözün azadlığından sui-istifadə edərək cinayət törədən bəzi jurnalistlər alicənablıqla əfv edilərək, vaxtından qabaq azadlığa buraxılmışlar. Kütləvi informasiya vasitələrinin fəaliyyət sərbəstliyinin təmin olunması üçün yenidən daha təkmil bir qanun hazırlanaraq, Milli Məclis tərəfindən qəbul edilmişdir.

Azərbaycan müstəqillik yoluna qədəm qoyduqdan sonra cəmiyyətin və mətbuatın demokratikləşdirilməsi sahəsində qısa müddətdə xeyli iş görülmüşdür.

Şübhəsiz ki, söz azadlığının təminatı, cəmiyyətdə azad söz demək imkanının yaradılması sevindirici haldır. Hazırda ölkəmizdə 650-dən çox müxtəlif kütləvi informasiya vasitəsi - qəzet, jurnal, informasiya agentliyi və teleradio şirkəti fəaliyyət göstərir. Azad fikirlilik, plüralizmin mövcud olduğu cəmiyyətdə mətbu orqanı təsis etmək, qəzet buraxmaq çox asan və hər kəsə müyəssər olan işdir. Lakin söz azadlığı, qəzet bolluğu müəyyən problemlər də yaratmış, bir sıra arzuolunmaz meyllər doğurmuşdur. Sovet dövrü çərçivələri birdən-birə dağıdıldıqdan sonra, yaranan azad mətbuat mühitinə bir çoxlarının hələ hazır olmadığı həqiqəti də meydana çıxdı.

Əsl jurnalistlərin neçə on illər ərzində mətbuata və jurnalist adına qazandırdıqları hörmət-izzəti "cır qəzetçilər" çox qısa bir müddətdə töküb-dağıtdılar. Əgər müasir mətbuatın bir bəlası onun qeyri-peşəkarlarla, səriştəsizlərlə "çirklənməsidirsə", ondan daha qorxulu düşmən bir qism mətbuatın xalqa xidmət etməyi bacarmamasıdır. Yaxud milli və dövlətçilik mənafeyinin, mətbuatın prinsiplərinin şəxsi maraq və mənafelərə qurban verilməsidir. Əlbəttə, hüquqi-demokratik dövlət qurulduğu bir zamanda heç bir dövlət və qeyri-dövlət strukturu mətbuatı nədən və necə yazmağa məcbur edə bilməz. Lakin milli mənafeyin dərki, xalqa xidməti bacarmaq hər bir qələm əhlinin qanında və canında olmalıdır. Yalnız bu halda Azərbaycan mətbuatının tarixi ənənələrini yaşatmaq, davam etdirmək, yeni şəraitə uyğun şəkildə, novatorluqla zənginləşdirmək mümkündür. Ənənəyə söykənməyən novatorluq isə əllaməçilikdən və səriştəsizlikdən başqa bir şey deyil!

Uzun müddət havasız şəraitdə, qaranlıq mağarada saxlanan insan qəflətən gen və işıqlı dünyaya, təbiətin saf havasına çıxarıldıqda gözləri necə qamaşır və təmiz hava başını necə gicəlləndirirsə, Azərbaycan mətbuatı da bütün çərçivələrdən azad, qadağasız mühitə yetişdikdə eyni halı keçirdi. Kim qəzet istəyir açır, nə istəyir yazır, kimdən xoşu gəlmirdisə, ağına-bozuna baxmadan tənqid edirdi. (Təəssüf ki, belə özbaşınalıq hələ də davam edir). Lakin demokratiyanın ən mühüm əlamətlərindən biri kimi hüquqi-demokratik inkişaf yolunu tutan Azərbaycanda həqiqi söz və mətbuat azadlığının bərpası çox vacib idi. Zati-aliləri Heydər Əliyev bu mühüm cəhəti nəzərdə tutaraq deyirdi: "...Mətbuat Azərbaycan iqtidarı üçün çox önəmli bir sahədir, çox vacib bir sahədir. Biz demokratiya yolu ilə gedərək, söz azadlığını təmin edərək, bu yolda nöqsanları ardıcıl surətdə aradan qaldırmalıyıq və qaldıracağıq, mətbuata, söz azadlığına bütün imkanları yaradacağıq". Müdrik dövlət rəhbəri bu vəzifənin tam reallaşmasından ötrü bütün zəruri tədbirləri ardıcıllıqla həyata keçirdi. Onun mətbuatın sərbəstləşməsinə yönəlmiş hər konkret və inamlı addımı müəyyən qrup adamlar tərəfindən "vaxtı çatmamış" və "acı nəticələr doğuracaq addımlar" kimi ehtiyatla qarşılansa da, həyat Zati-aliləri Heydər Əliyevin cəsarətli və uzaqgörən reformator olduğunu artıq neçənci dəfə təsdiq etdi! Aparılan islahatlar isə həm də mətbuatın sürətli inkişafına təkan vermiş oldu. Məsələn, özlərini demokrat adlandırsalar da, iqtidarda olduqları qısa dövrdə azad sözə münasibətdə böyük problemlər yaradan,

mətbuata senzura nəzarəti qoyan, jurnalistləri döyüb təhqir edən AXC - Müsavat cütlüyü sonadək KİV-ləri dar çərçivədə saxladı. "Jurnalistlik qeyri-adi, böyük zəhmət, xüsusi bilik tələb edən bir sənətdir. Azərbaycan dövləti jurnalistlərin əməyini daim yüksək qiymətləndirir, kütləvi informasiya vasitələrinin mövcud problemlərini həll etmək üçün əlindən gələni edir və bundan sonra da edəcəkdir" - deyən cənab Heydər Əliyev ilk öncə senzura nəzarətini ləğv etdi. Bu, bəzilərinin güman etdiyi kimi xaos yaratmadı. Əksinə, vətəndaşlarla məhkəmə çəkişmələrinə düşən qəzetlər və jurnalistlər sözün məsuliyyətini dərk edib qiymətləndirməyi öyrəndilər. Bütövlükdə isə mətbuatın mövzu dairəsi daha da genişləndi, hadisələrə müdaxilə cəsarəti artdı. Bu gün hər bir qələm əhli Azərbaycan mətbuatının senzura buxovundan qurtarmasını cənab Heydər Əliyevin mətbuat azadlığının təminatı sahəsində ən böyük xidmətlərindən biri hesab edir.

Şübhəsiz, möhkəm və müasir qanunvericilik bazası yaratmadan mətbuatın sərbəst fəaliyyətini və sürətli inkişafını da təmin etmək olmazdı. Xalqın arzu və tələbi ilə yenidən ölkə rəhbərliyinə qayıtdıqdan sonra Möhtərəm Heydər Əliyev bu missiyanı da layiqincə yerinə yetirdi. Onun tövsiyəsi və iradəsi ilə Kütləvi İnformasiya Vasitələri haqqında yeni, daha təkmil bir qanun hazırlanaraq Milli Məclis tərəfindən qəbul edildi, bir qədər keçmiş isə zamanın tələblərindən irəli gələn dəyişikliklər aparılaraq kütləvi informasiya vasitələrinin təsisindəki bütün maneə və əngəllər aradan qaldırıldı. Bu gün Azərbaycan Respublikasında qüvvədə olan "Kütləvi informasiya vasitələri haqqında" qanun beynəlxalq norma və tələblərə cavab verən ən mükəmməl qanunlardandır. Həmin qanun jurnalistlərin tam sərbəst, azad və maneəsiz fəaliyyət göstərməsinə imkan yaradıb. Azərbaycan jurnalisti üçün qapalı sahə, qadağan olunmuş mövzu yoxdur. O, hətta mütəmadi şəkildə ölkə prezidenti ilə görüşə, istədiyi sualı ona ünvanlayıb cavab ala bilir. Çünki cənab Heydər Əliyev özü daim jurnalistlərlə görüşə can atır, buna şərait yaradır. Hər dəfə xarici səfərlərə yola düşəndə Möhtərəm Heydər Əliyev aeroportda kütləvi informasiya vasitələrinin nümayəndələri ilə görüşür, onların bütün suallarını cavablandırır. Uzunmüddətli uçuşlar zamanı yenə də jurnalistləri "darıxmağa qoymur", elə təyyarədə onlar üçün sual-cavab təşkil edir. Geri döndükdə də hökmən hava limanında jurnalistlərin qarşısına çıxır, səfərin gedişi və yekunları barədə ən müxtəlif suallara cavab verir. Müəyyən mədəni-kütləvi tədbirlərdən öncə, yaxud sonra da cənab Heydər Əliyev kamera və qələm sahiblərinin "işləmələrinə", "ürəklərini boşaltmalarına" imkan yaradır. Fəxrlə etiraf etməliyik ki, hazırda dünyanın heç bir yerində Zati-aliləri Heydər Əliyev qədər jurnalistlərlə sıx təmasda, sərbəst və mehribanlıq şəraitində fəaliyyət göstərən ikinci bir dövlət başçısı yoxdur! Bu, cənab Heydər Əliyevin şəxsiyyət kimi böyüklüyündən, daim "aşkarlıq işığında" işləməyə adət etməsindən, mətbuata və azad sözə hörmətindən irəli gəlir! Daha bir maraqlı məqam. Möhtərəm Heydər Əliyev jurnalistlərlə daimi və yaxın təmasda olmaqdan əlavə, son dövrdə onları iki dəfə Prezident sarayında qəbul edərək bir neçə saat ərzində dinləmiş, mətbuatın problem və çətinliklərini araşdıraraq öyrənmiş, onların aradan qaldırılması üçün konkret və

əməli tədbirlər görmüşdür. Hər iki görüşdən sonra Azərbaycan milli mətbuatında bir canlanma və irəliyə doğru sıçrayış nəzərə çarpmışdır. Ən nəhayət, milli mətbuatımızın inkişaf və problemlərinə belə yaxın diqqət və qayğının nəticəsi olaraq Zati-aliləri Heydər Əliyev 2002-ci ildə "Jurnalistlərin dostu" adına layiq görülmüşdür. "Bizim ümumi məqsədimiz mətbuata daha çox azadlıq verməkdir. Söz azadlığını daha da geniş təmin etmək və Azərbaycanda demokratiyanı bütün sahələrdə inkişaf etdirməkdən ibarətdir. Bilin, bu, mənim səmimi sözlərimdir. Sözlər deyil, bu, mənim siyasətimin bir hissəsidir". Zati-aliləri Heydər Əliyev ardıcıl və məqsədyönlü şəkildə gördüyü işlərlə verdiyi bu bəyanata daim sadiq qaldığını dəfələrlə sübut etmişdir.

Qeyri-adi zəka, böyük dünyagörüşü və zəngin təcrübə sahibi olan Möhtərəm Heydər Əliyev görüş və söhbətləri zamanı jurnalistləri öyrətməyə, Vətənə və xalqa sədaqətli xidmət yollarını da göstərməyə çalışır. Daim tövsiyə edir ki, hər bir qəzet, teleradio kanalı və ya informasiya agentliyi öz fəaliyyətində Azərbaycan xalqının və dövlətinin milli maraqlarını qorumalı, ona hörmətlə yanaşmalıdır! Bəs milli mənafe nədir və o, mətbuatda necə gözlənilməlidir? Milli mənafe anlayışını aydınlaşdırmaq üçün müstəqil Azərbaycanın ideoloji konsepsiyasına müraciət etmək gərəkdir. Başlıca cizgiləri Azərbaycan Prezidenti cənab Heydər Əliyev tərəfindən müəyyənləşdirilmiş ideoloji konsepsiyanın üç mühüm prinsipi mövcuddur. Birincisi, dövlətçilikdir. Azərbaycanın müstəqil dövlətçiliyini qoruyub-saxlamaq, ərazi bütövlüyünü bərpa etmək uğrunda mübarizə aparmaq hər bir Azərbaycan vətəndaşının müqəddəs borcudur. Milli vətənpərvərlik də dövlətçilik prinsipinin tərkib hissəsidir.

İkinci prinsip milli-mənəvi dəyərlərdir. Xalqın əsrlər boyu əldə etdiyi, qoruyub saxlayaraq bu günümüzə çatdırdığı milli-mənəvi dəyərlərə dilimiz, adət və ənənələrimiz, bütövlükdə milli mentalitetimiz daxildir.

Ən nəhayət, ümumbəşəri dəyərlərə hörmət hissi də Azərbaycanın milli mənafeyi ilə səsləşən məsələdir. Azərbaycanda hüquqi-demokratik, dünyəvi dövlət qurulur. Azərbaycan Avropa Şurasına, beynəlxalq müqavilə və konvensiyalara qoşulub. İrqi, dini, milli ayrı-seçkiliyi qəbul etmir, müharibənin və zorakılıqların, insan haqlarının pozulmasının əleyhinə çıxır. Bütün bu üç prinsip və ondan irəli gələn vəzifələr ölkənin kütləvi informasiya vasitələrində nəzərə alınmalı, hər bir qələm əhli tərəfindən gündəlik fəaliyyət normasına çevrilməlidir! Yalnız belə olan halda hər bir qələm əhli Vətənə və xalqa həqiqi xidmət göstərmiş olar!

Zati-aliləri Heydər Əliyev Azərbaycan mətbuatının azadlığının və müstəqilliyinin hüquqi-mənəvi təminatçısı olmaqla yanaşı, onun maddi-texniki bazasının möhkəmlənməsi qayğısına da qalır. Bununla bağlı təkcə 2001-ci ildə iki dəfə xüsusi fərman imzalamışdır. "Kütləvi informasiya vasitələrinə dövlət qayğısının artırılması haqqında" 20 iyul 2001-ci il tarixli prezident fərmanında kütləvi informasiya vasitələri məhsullarının illik satışından redaksiyaların əldə etdikləri mənfəətdən ödədikləri vergidən azad edilmələri, habelə ölkəyə gətirilən qəzet

kağızına tətbiq olunan gömrük idxal rüsumunun azaldılması barədə Nazirlər Kabinetinə müvafiq tapşırıq verilmiş və icra olunmuşdur. "Kütləvi informasiya vasitələrinə dövlət qayğısının artırılması sahəsində əlavə tədbirlər haqqında" 27 dekabr 2001-ci il tarixli fərmanda isə mətbuatın maddi-texniki və maliyyə bazasının gücləndirilməsi, söz, məlumat və fikir azadlığı üçün daha geniş imkanlar yaradılması məqsədilə bir sıra tədbirlərin həyata keçirilməsi nəzərdə tutulmuş, habelə qəzetlərin "Azərbaycan" nəşriyyatına olan borclarının ödənilməsi müddətinin uzadılması və onlara dövlət tərəfindən kredit verilməsi məsələləri öz həllini tapmışdır.

Azərbaycanda söz və mətbuat azadlığının hansı səviyyədə təmin olunduğunu və necə sürətlə inkişaf etdiyini müəyyənləşdirməkdən ötrü mövcud vəziyyəti, sadəcə olaraq on il əvvəllə müqayisə etmək yetərlidir. Bu məsələdə respublikamız MDB dövlətləri içərisində ön yerdədir. Mətbuatın daxilində müəyyən problemlər olsa da, dövlətlə kütləvi informasiya vasitələri arasında heç bir problem yoxdur! Çünki Azərbaycanın indiki iqtidarı bu sahənin inkişafına daim diqqət və qayğı göstərir, kömək əlini uzadır. Ölkəmizdə söz və mətbuat azadlığının təminatçısı jurnalistlərin yaxın dostu və hamisi möhtərəm Heydər Əliyevdir! Bu o deməkdir ki, milli mətbuatımız daim inkişaf edəcək, çiçəklənəcək, ədalətli və obyektiv bir mətbuat kimi daim milli və dövləti maraqları qoruyaraq xalqın hörmət və məhəbbətini qazanacaqdır!